

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Petru

Moraru,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Bivol Feodor și de inculpații Bivol Feodor și Bivol Eugenia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Bivol Feodor Vasile născut la 12.05.1958, originar și domiciliat în s. Costești r-nul Ialoveni, str. Hîncești, 66;

Bivol Eugenia Ion născută la 05.01.1962, originară și domiciliată în s. Costești r-nul Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 20.01.2014-05.02.2015;

instanța de apel: 26.02.2015-06.05.2015;

instanța de recurs: 29.07.2015-19.01.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, din 05.02.2015, Bivol F. și Bivol Eu. au fost achitați de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

2. De către organul de urmărire penală, inculpatul Bivol F. a fost învinuit de faptul că, activînd în calitate de director adjunct la S.A "Fin" cu sediul în s. Costești, r-nul Ialoveni, împreună și prin înțelegere prealabilă cu administratorul S.A "Fin", Bivol Eu., avînd intenția de a obține prin înșelăciune un credit de la B.C "Unibank" S.A, cu sediul în mun. Chișinău, str. Mitropolitul Bănulescu - Bodoni, în mărime de 4 000 000 lei, au prezentat cu bună știință informații false în următoarele circumstanțe:

Bivol Eu. în calitate de administrator al S.A "Fin", știind cu certitudine că situația financiar-economică a S.A "Fin" este una extrem de neprielnică din cauza că nu se activa întru aducerea de beneficii, la fel, știind cu bună seamă că la fabrica de vinuri ce aparține S.A "Fin" și care este situată în s. Leușeni, r-nul Hîncești, nu există careva material vinicol pentru a-l pune în gaj, ea, la 11.03.2011, a încheiat cu B.C "Unibank" S.A un contract de credit nr. 22/11, prin care i-a fost acordată suma de 4 000 000 lei, cu termenul final de achitare la 11.03.2013.

În continuare, Bivol Eu., la 14.03.2011, adică peste trei zile de la încheierea contractului sus enunțat, prin procură, îl împuternicește pe Bivol F. să reprezinte interesele S.A "Fin". Astfel, conform contractului de gaj nr. 22/11-8/1, din 05.04.2011, în scopul garantării executării obligațiilor, Bivol F. a prezentat B.C "Unibank" S.A informația falsă privind existența la fabrica de vinuri din s. Leușeni, r-nul Hîncești, a materialului vinicol în asortiment din roada anului 2009, în valoare de 1 440 000 lei, material vinicol, care de fapt nici nu exista, fiind instalate în cisterne niște tuburi din sticlă care au fost umplute cu vin, din care reprezentanții băncii, periodic ridicau mostre pentru analiză, astfel, inducându-i în eroare, prin ce a cauzat B.C "Unibank" S.A o daună în mărime de 1 440 000 lei, adică mai mare de 500 unități convenționale.

2.1. Bivol Eu., activînd în calitate de administrator al S.A "Fin" cu sediul în s. Costești, r-nul Ialoveni, împreună și prin înțelegere prealabilă cu directorul adjunct al S.A "Fin", Bivol F., avînd intenția de a obține prin înșelăciune un credit de la B.C "Unibank" S.A, cu sediul în mun. Chișinău, str. Mitropolitul Bănulescu-Bodoni nr. 45, în mărime de 4 000 000 lei, a prezentat cu bună știință informații false în următoarele circumstanțe:

Bivol Eu. în calitate de administrator al S.A "Fin", știind cu certitudine că situația financiar-economică a S.A "Fin" este una extrem de neprielnică din cauza că, nu se activa întru aducerea de beneficii, la fel, știind cu bună seamă că la fabrica de vinuri ce aparține S.A "Fin" și care este situată în s. Leușeni, r-nul Hîncești, nu există careva material vinicol pentru a-l pune în gaj, la data de 11.03.2011, a încheiat cu B.C "Unibank" S.A un contract de credit nr. 22/11, prin care i-a fost acordată suma de 4 000 000 lei cu termenul final de achitare la 11.03.2013.

În continuare, Bivol Eu., la 14.03.2011, adică peste trei zile de la încheierea contractului sus enunțat, prin procură, îl împuternicește pe Bivol F. să reprezinte interesele S.A "Fin". Astfel conform contractului de gaj nr. 22/11-8/1, din 05.04.2011, în scopul garantării executării obligațiilor, Bivol F. a prezentat B.C "Unibank" S.A informația falsă privind existența la fabrica de vinuri din s. Leușeni, r-nul Hîncești, a materialului vinicol în asortiment din roada anului 2009, în valoare de 1 440 000 lei, material vinicol, care de fapt nici nu exista, fiind instalate în cisterne niște tuburi din sticlă care au fost umplute cu vin, din care reprezentanții băncii, periodic ridicau mostre pentru analiză, astfel, inducându-i în eroare, prin ce a cauzat B.C "Unibank" S.A o daună în mărime de 1 440 000 lei, adică mai mare de 500 unități convenționale.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a lui

Bivol F. și Bivol Eu. în baza art. 238 Cod penal, la 4 ani închisoare, pentru fiecare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisori să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani pentru Bivol F. și 1 an pentru Bivol Eu. și admiterea acțiunii civile înaintate de B.C „Unibank” S.A, în sumă de 1 440 000 lei.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele:

- instanța de fond în mod neîntemeiat i-a achitat pe inculpați, punând la baza sentinței doar declarațiile inculpaților, fără a aprecia declarațiile reprezentantului, B.C “Unibank” S.A;

- instanța de fond nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor *Zatic V., Bîrliba A. și Covalciuc Ig. (colaboratori ai B.C “Unibank” S.A)*;

- instanța de fond nu a apreciat probele prezentate de acuzatorul de stat și anume: - *procesul-verbal de cercetare a subsolurilor de păstrare a vinului de pe teritoriul fabricii de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești*; - *actul prezentat băncii B.C “Unibank” S.A de către Bivol F. cu privire la existența materialului vinicol în asortiment din roada anului 2009, în cantitate indică cantitatea de 101 108 dal*; - *contractul de credit nr. 22/11, încheiat între B.C “Unibank” S.A și S.A “Fin”*; - *contractul de gaj nr. 22/11-8/1, din 05.04.2011, încheiat între debitorul gajist S.A “Fin”, în persoana lui Bivol F. și B.C “Unibank” S.A*; - *raportul de expertiză grafoscopică nr. 1858, din 22.10.2013*;

- în ședința de judecată, executorul judecătoresc Chiosa A., a susținut că, personal nu a verificat conținutul și cantitatea materialului vinicol, doar a aplicat sechestrul pe materialului vinicol;

- reprezentanții băncii nu au controlat existența reală a materialului vinicol, bazându-se doar pe actele prezentate de Bivol F. și pe calitatea de vin preluată din tuburile instalate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 06.05.2015, a fost admis apelul declarat, casată integral sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

- Bivol F. a fost condamnat în baza art. 238 Cod penal, la 3 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani;

- Bivol Eu. a fost condamnată în baza art. 238 Cod penal, la 2 închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de către B.C “Unibank” S.A, privind încasarea prejudiciului material în valoare de 1 440 000 lei, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. Instanța de apel a constatat fapta incriminată inculpaților Bivol F. și Bivol Eu. prin rechizitoriu, reținînd probele prezentate de partea acuzării și anume: *declarațiile: - reprezentantului părții vătămate, B.C “Unibank” S.A, Bolun M., (f.d. 123-127, vol. III)*; *martorilor: - Covalciuc Ig., șef de Secție operațiuni Gaj la B.C “Unibank” S.A,*

(f.d. 128-131, vol. III); - Orbu (Zatic) V., șef Direcție creanțe a B.C "Unibank" S.A, (f.d. 132-133, vol. III); - Bîrliba A. (f.d. 134-136, vol. III); - Catan I. (f.d. 137-138, vol. III).

Totodată, instanța de apel a considerat că vina inculpaților Bivol F. și Bivol Eu. în comiterea infracțiunii imputate a fost pe deplin dovedită și prin materialele cauzei: - procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabelul anexat a subsolurilor de păstrare a vinului de pe teritoriul fabricii de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești, din 11.04.2013 (f.d. 190-193, vol. I); - procesul-verbal de ridicare din 15.02.2013, a actului prezentat băncii B.C "Unibank" S.A de către Bivol F. cu privire la existența materialului vinicol în asortiment din roadă anului 2009, în cantitate de 10 1108 dal pentru asigurarea rambursării creditului (f.d. 176-177, vol. I); - procesul-verbal de ridicare a copiilor actelor de expertiză a calității vinului pus în gaj de către Bivol F. (f.d. 179-189, vol. I); - contractul de credit nr. 22/11, din 11.03.2011, încheiat între B.C "Unibank" S.A și S.A "Fin" în persoana directorului Bivol Eu., care a acționat în baza statutului și certificatului de înregistrare a întreprinderii, cu privire la acordarea creditului în sumă de 4 000 000 lei, (f.d. 17-24, vol. I); - contractul de gaj nr. 22/11-8/1, din 05.04.2011, încheiat între debitorul gajist S.A "Fin" în persoana lui Bivol F., care a acționat în baza procurii autentificate notarial (nr. 4129, din 14.03.2011) și B.C "Unibank" S.A, în scopul asigurării rambursării împrumutului și executării corespunzătoare a condițiilor contractului de credit, (f.d. 30-32, vol. I); - contractul de vânzare-cumpărare între S.A "Fin" și S.A "Interautotrans" din 27.09.2008, ridicat de la B.C "Unibank" S.A, (f.d. 65, vol. I); - contractul de împrumut încheiat la 01.12.2010, între Bivol F. și S.A "Fin" conform căruia primul dă cu împrumut societății S.A "Fin" suma de 2 900 000 lei, (f.d. 80, vol. II); - contractul de împrumut încheiat la 01.12.2010 între Bivol N. și S.A "Fin" conform căruia primul dă cu împrumut S.A "Fin", suma de 1 900 000 lei, (f.d. 80, vol. I); - contractul de împrumut încheiat la 02.12.2010 între Bivol V. și S.A "Fin" conform căruia primul dă cu împrumut S.A "Fin", suma de 800 000 lei (f.d. 83, vol. I); - contractul de împrumut încheiat la 02.12.2010 între Bivol V. și S.A "Fin" conform căruia primul dă cu împrumut S.A "Fin", suma de 900 000 lei, (f.d. 79, vol. II); - contractul de împrumut încheiat la 22.12.2010, între Bivol D. și S.A "Fin" conform căruia primul dă cu împrumut S.A "Fin" suma de 600 000 lei, (f.d. 81, vol. I); - contractul de împrumut încheiat la 25.12.2010 între Bivol Eu. și S.A "Fin" conform căruia primul dă cu împrumut S.A "Fin" suma de 1 600 000 lei; - raportul de expertiză grafoscopică nr. 1858 din 22.10.2013, prin care s-a concluzionat că, semnăturile de la numele lui Bivol E. din contractul de credit nr. 22/11, din 11.03.2011, încheiat între S.A "Fin" și B.C "Unibank" S.A sunt executate de una și aceeași persoană, de însăși Bivol Eu., (f.d. 123-128, vol. II), care confirmă vinovăția inculpaților Bivol F. și Bivol Eu. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, adică, prezentarea cu bună știință a unor informații false cu scopul obținerii unui credit, cauzînd instituției financiare daune în mărime mai mare de 500 unități convenționale.

Instanța de apel nu a putut reține aprecierea instanței de fond dată materialului probatoriu anexat la materialele cauzei penale prin care s-au constatat că, la solicitarea B.C "Unibank" S.A au fost efectuate un șir de analize de laborator referitor la calitatea masei vinicole aflate la fabrica de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești, mostrele

fiind ridicate din amforele cu vin care se păstrau la fabrica din s. Leușeni, r-nul Hîncești, respectiv, executorul judecătoresc Chiosa A. și reprezentantul B.C "Unibank" S.A, Zatic V. s-au deplasat în teritoriu, unde a fost stabilit faptul existenței masei vinicole, or, instanța de apel a stabilit prin materialul probatoriu anexat la cauza penală faptul că, materialul vinicol nu exista.

Astfel, instanța de apel a reținut în acțiunile inculpaților Bivol F. și Bivol Eu. prezența *laturii obiective* a infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, exprimată prin prezentarea intenționată instituției bancare, B.C „Unibank” S.A, de la care se solicită creditul a informațiilor false, în speță a informației privind existența la fabrica de vinuri din s. Leușeni, r-nul Hîncești, a materialului vinicol în asortiment din roadă anului 2009, în valoare de 1 440 000 lei, material vinicol, care de fapt nici nu exista, fiind instalate în cisterne niște tuburi din sticlă care au fost umplute cu vin, din care reprezentanții băncii, periodic ridicau mostre pentru analiză, astfel inducându-i în eroare, prin ce au cauzat B.C „Unibank” S.A o daună materială în mărime de 1 440 000 lei.

În acest sens, instanța de apel a reținu că, martorul Covalciuc Ig., care activa în calitate de șef de secție operațiuni gaj la B.C "Unibank" S.A a menționat că, *s-a deplasat la fabrica de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești, unde a verificat existența masei vinicole. În urma controlului, s-a stabilit prezența vinului și au fost ridicate probe pentru verificarea calității. La a doua verificare vinul, se afla deja în cisterne. Ulterior, la a treia verificare s-au stabilit schimbări la culoarea vinului, fapt despre care a anunțat conducere băncii, care a decis realizarea materialului vinicol. În continuare, deplasându-se în s. Leușeni, r-nul Hîncești, la fabrica de vin, s-a stabilit lipsa materialului vinicol.*

De asemenea, instanța de apel a reținut că, martorul Covalciuc Ig. în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a concretizat că, *atunci când au deschis amforele, acestea erau goale, în interiorul acestora fiind montată o țevă, care era plină cu vin.*

Totodată, instanța de apel a menționat că, declarațiile martorului Covalciuc Ig. coroborează cu declarațiile martorului Orbu (Zatic) V., care activa în calitate de șef Direcția creanțe a B.C "Unibank" S.A menționând că, *împreună cu executorul judecătoresc Chiosa A. s-a deplasat la fabrica de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești și în prezența lui Bivol F. s-a pus sechestru pe masa vinicolă, verificându-se fiecare cisternă, vizual toate cisternele erau pline. În rezultatul verificărilor s-a întocmit un proces-verbal care a fost semnat de către toți participanții, careva obiecții nu au parvenit. Mai târziu, la sfârșitul lunii septembrie 2012, deplasându-se la fabrica din s. Leușeni, r-nul Hîncești, s-a stabilit absența vinului. Tot atunci, în amfore au fost depistate niște tuburi din sticlă.*

La fel, martorul Orbu (Zatic) V. în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a mai concretizat faptul că, *în anul 2012, când trebuiau să încarce prima cisternă au depistat că nu mai este vin. Prin orificiile de sus se crea impresia că sunt pline, deoarece aveau tuburi de sticlă care erau pline.*

Declarațiile martorilor Covalciuc Ig. și Orbu (Zatic) V. coroborează cu procesul-verbal de cercetare din 11.04.2013, a subsolurilor de păstrare a vinului de

pe teritoriul fabricii de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești, prin care s-a stabilit că, întru-unul din depozitele de păstrare a materialului vinicol, în amfore erau instalate tuburi din sticlă cu diametrul de aproximativ 10 cm, în unele din tuburi s-a observat lichid asemănător, după miros și culoare, cu material vinicol, celălalt spațiu al amforei fiind gol, pereții curați. Totodată, în alt depozit examinat, în amfore nu erau instalate asemenea tuburi.

În acest context, instanța de apel a menționat că, *obiectul infracțiunii* de dobândire a creditului prin înșelăciune îl constituie relațiile sociale ce iau naștere și se desfășoară între creditor și debitor, avînd la bază protecția instituțiilor bancare, asigurarea unei situații financiare stabile, precum și protecția intereselor creditorilor și debitorilor băncilor.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în prezentarea intenționată instituției bancare de la care se solicită creditul a informațiilor false, necorespunzătoare situației reale în scopul determinării organului împuternicit de a adopta hotărîrea de oferire a creditului ori de majorare a proporției lui, ori obținere a unor condiții avantajoase cu privire la folosirea ori rambursarea creditului.

Prin *prezentarea informației false* se are în vedere prezentarea documentelor menționate care conțin informații necorespunzătoare realității, informații denaturate cu privire nu numai la situația economico-financiară a solicitantului (bilanțul, cheltuielile și profitul, bunurile aflate în proprietate ori gestionare), ci și la procedura de constituire a persoanei juridice.

Prezentarea informației false se face intenționat și se adresează instituției financiare ce urmează să adopte hotărîrea de oferire a creditului.

Latura subiectivă exprimă atitudinea conștientă a făptuitorului de a induce în eroare organele bancare în scopul obținerii unui credit ori al majorării proporției creditului obținut anterior, ori al obținerii unui credit cu condiții avantajoase (volum, termen de rambursare, mărimea dobînzii).

Potrivit art. 3 din *Legea instituțiilor financiare nr. 550, din 21.07.1995* *documentația de credit* reprezintă documentația care stă la baza unei convenții între o bancă și o altă persoană pentru acordarea unui credit și cuprinde cel puțin: - *situația financiară curentă a solicitantului de credit și a oricărei persoane care constituie o garanție personală*; - o descriere a modalităților de garantare pentru plata integrală a datoriei și, după caz, o evaluare a bunurilor care fac obiectul garanției; - o descriere a condițiilor creditului, cuprinzînd valoarea creditului, rata dobînzii, schema de rambursare, obiectivul debitorului și scopul pentru care a solicitat creditul; - documentul cu semnăturile persoanelor care au autorizat acordarea creditului în numele băncii; - alte documente determinate de bancă.

La aprecierea categoriei și măsurii pedepsei, instanța de apel ținînd cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, a conchis că inculpaților Bivol F. și Bivol Eu. li se incriminează săvîrșirea unei infracțiuni grave, în privința acestora nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante, totodată inculpatul Bivol F. anterior a fost judecat, însă antecedentele penale sunt stinse și respectiv,

corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă în condițiile aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În continuare, instanța de apel a constatat că, partea vătămată B.C "Unibank" S.A a solicitat încasarea de la Bivol F. a prejudiciului material în mărime de 1 440 000 lei, iar inculpatul Bivol F. a anexat la materialele cauzei penale ordinele de încasare a numerarului prin care ultimul a achitat dobânda la creditul primit de la B.C "Unibank" S.A, respectiv, în acest sens urmează a fi concretizată suma care urmează a fi încasată din contul inculpatului Bivol F., fiind necesară administrarea de noi probe, iar în vederea excluderii tergiversării examinării cauzei penale, instanța de apel a dispus soluționarea chestiunii privind acțiunea civilă înaintată de partea vătămată B.C "Unibank" S.A, prin admiterea acțiunii civile în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Culeac-Reul N. în numele inculpatului Bivol F., de inculpatul Bivol F. și inculpata Bivol Eu., care solicită:

Avocatul, fără a invoca vre-un temei de drept, din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, argumentînd următoarele:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată fiind bazată pe presupuneri;
- instanța de apel a cercetat doar probele la care s-a referit instanța de fond;
- în acțiunile inculpaților nu s-a constatat prezența faptei infracționale;
- declarațiile martorului Orbu (Zatic) V. vin în contradicție cu declarațiile martorilor Chiosa A. (executor judecătoresc) și Covalciuc Ig. (șef secție operațiuni gaj B.C "Unibank" S.A), care confirmă că fabrica dispunea de material vinicol în momentul obținerii creditului;

- pînă la gajarea bunurilor și după, reprezentanții B.C "Unibank" S.A, au efectuat un șir de analize de laborator referitoare la calitatea masei vinicole aflate la fabrica de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești (f.d. 45-84, vol. I);

- în speță există dubii privind vinovăția lui Bivol F. în comiterea faptelor incriminate, astfel, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Inculpatul Bivol F., fără a invoca vreun un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, invocînd că, la momentul obținerii creditului, fabrica de vinuri din s. Leușeni, r-nul Hîncești, dispunea de material vinicol (în cantitate de 96 000 dal), fapt confirmat de martorii Covalciuc Ig., Orbu (Zatic)V. și Chiosa A., însă, ulterior materialul vinicol s-a alterat (*a depășit aciditatea volatilă*), din cauza aplicării sechestrului (*procesul-verbal din 18.05.2012*) și interzicerii accesului la el, prin urmare fiind nevoit să-l verse.

Inculpata Bivol Eu., care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, argumentând următoarele:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind bazată pe presupuneri;

- instanța de apel greșit a apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei;

- acțiunile sale au fost guvernate preponderent de relații civile și nu întrunesc elemente constitutive al infracțiunii imputate;

- inculpata nu a prezentat băncii nici o informație falsă, deoarece înainte de semnarea contractului de credit, s-a stabilit prezența masei vinicole în stoc, fiind întocmite actele necesare, printre care și actul contabil F-40;

- în momentul aplicării sechestrului pe masa vinicolă, au fost verificate toate amforele, care la acel moment erau pline, fapt confirmat de către martorii Orbu (Zatic) V. și executorul judecătoresc Chiosa A.;

- tuburile cu diametrul 8,9 cm au fost montate în amforele cu vin pentru a se prinde musca, ca aceasta să nu vină pe suprafața vinului.

6.1. Acuzatorul de stat a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, menționând că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece criticele recurenților nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit, constată că la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, indicate și descrise în pct. 5. al prezentei decizii, verificându-le minuțios și dîndu-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de

vedere al coroborării lor și întemeiat a dedus concluzia că, fapta inculpaților Bivol F. și Bivol Eu., întrunește *elementele constitutive ale infracțiunii* prevăzute la art. 238 Cod penal, adică *prezentarea cu bună-știință a unor informații false cu scopul obținerii unui credit, cauzând instituției financiare daune în mărime mai mare de 500 unități convenționale.*

Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

În continuare, Colegiul penal lărgit relevă că, deși avocatul Culea-Reul N. și inculpatul Bivol F., în recursurile declarate nu au invocat nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar inculpata Bivol Eu. a făcut trimitere la pct. 6) și 12) a normei procesual penale sus menționate, însă din conținutul recursurilor se semnalează temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal lărgit reține că, recurenții critică chestiunea de apreciere a probelor, invocând că fapta imputată inculpaților nu întrunește *elementele constitutive ale infracțiunii* prevăzute de art. 238 Cod penal, deoarece nu ar fi prezentat informație falsă și nu ar fi dus în eroare instituția financiară, privind existența la fabrica de vinuri, a materialului vinicol în asortiment din roadă anului 2009, în valoare de 1 440 000 lei.

Aceste argumente, în opinia Colegiului lărgit nu pot servi temei de desființare a unei hotărâri legale, deoarece instanța de apel a constatat și motivat decizia sa că, prin contractul de credit nr. 22/11, din 11.03.2011, încheiat între B.C "Unibank" S.A și S.A "Fin" în persoana Directorului Bivol Eu. (f.d. 17-24, vol. I), banca s-a obligat să-i acorde, creditul în valoarea de 4 000 000 lei, ulterior prin contractul de gaj nr. 22/11-8/1, din 05.04.2011, încheiat între *debitorul gajist* S.A "Fin" în persoana Bivol F. (împuternicit prin procură) și *creditorul gajist* B.C "Unibank" S.A (f.d. 30-32, vol. I), în scopul asigurării de rambursare a împrumutului și executării corespunzătoare a condițiilor contractului de credit, *debitorul gajist* a pus în gaj, materialului vinicol în asortiment din roada anului 2009, în valoare de 1 440 000 lei, material vinicol, *care de fapt nici nu exista*, fiind instalate în cisterne niște tuburi din sticlă umplute cu vin din care reprezentanții băncii, periodic ridicau mostre pentru analiză, creîndu-se impresia că amforele sunt pline, astfel inducându-i în eroare, prin ce au cauzat B.C "Umibank" S.A o daună materială în mărime de 1 440 000 lei, adică *au prezentat cu bună știință informații false în scopul obținerii creditului.*

Instanța de recurs nu poate reține argumentele recurenților precum că, martorii Chiosa A. (executorul judecătoresc) și Covalciuc Ig. (șef secție operațiuni gaj B.C "Unibank" S.A), ar fi confirmat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond că, fabrica de vin din s. Leușeni, r-nul Hîncești, dispunea de material vinicol, or din declarațiile martorului Covalciuc Ig., depuse în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și apel rezultă că, la momentul deschiderii amforelor acestea erau goale, înăuntru era o țevă, care era

plină cu vin (f.d. 111-112, vol. I, 128-131, 190 vol. III), executorul judecătoresc Chiosa A. în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a menționat că, nu poate afirma dacă amforele erau pline, deoarece dînsul a participat doar cînd au fost luate probele de vin de către reprezentanții instituției financiare (f.d. 140, vol. III).

Mai mult, potrivit *certificatului privind depistarea pierderii gajului de material vinicol de la fabrica de vin S.A "Fin", din s. Leușeni, r-nul Hîncești, întocmit de către Orbu (Zatic) V., (șef Direcția creanțe neperformante) și Bîrliba A. (șef secție B.C "Unibank" S.A), rezultă că, la 24.09.2012, numiții urmau să înceapă descărcarea materialului de vin în autocisterna cumpărătorului. După ce au fost unite toate furtunurile și pompele, s-a depistat că acesta lipsește. Ulterior, cînd s-au deschis trapurile de jos, s-a constata că amforele din beton sînt goale, iar materie primă pentru vin este doar în tuburile din sticlă, care erau montate în amfore. Unica posibilitate de verificare a nivelului vinului era doar prin pîlniile mici cu diametrul 15 cm, în care erau montate tuburile din sticlă pline cu vin. (f.d. 43, vol. I).*

Argumentul inculpatului Bivol F. precum că, a fost nevoit să verse vinul, deoarece acesta s-ar fi alterat, nu poate fi reținut de către instanța de recurs, or inculpatul nu a prezentat nici o probă (*act de nimicare*), care ar fonda versiunea dată.

La fel, nu poate fi reținut argumentul inculpatei Bivol Eu. precum că, tuburile cu diametrul 8,9 cm au fost montate în amforele cu vin pentru a se prinde musca, ca aceasta să nu vină pe suprafața vinului, or instanța de apel examinînd cauza a constatat că, acestea au fost instalate în cisterne (amfore), cu scopul de a induce în eroare reprezentanții instituției financiare despre prezența materialului vinicol.

Totodată, nici procesului-verbal (de sechestrul), din 18.05.2012, întocmit de executorul judecătoresc Chiosa A., anexat de inculpat la recursul declarat, nu poate confirma prezența materialului vinicol - în cantitate de 96 000 dal, deoarece cum a fost menționat mai sus, în cadrul ședinței de judecată executorul judecătoresc, nu a putut confirma prezența materialului vinicol la momentul aplicării sechestrului.

În continuare, Colegiul penal lărgit relevă că, nici actul de verificare al obiectului de gaj (F-40), la fel nu poate demonstra prezența masei vinicole, or acesta a fost întocmit cu scopul de a *efectua evidența, disponibilitatea și păstrarea obiectului gajat, prezentat în calitate de garant al îndeplinirii obligațiilor de către S.A "Fin",* însă cum a fost constatat ulterior materialului vinicol în asortiment din roada anului 2009, în valoare de 1 440 000 lei, de fapt nu a existat.

Cît privește argumentul inculpatei Bivol Eu. precum că, acțiunile ei ar fi fost guvernate de relații civile între două părți și nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, în opinia instanței de recurs este unul neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul ține să menționeze că, chiar dacă inițial între părți au existat careva acorduri civile, acțiunile inculpaților au depășit limitele cadrului civil, trecînd în sfera penalului.

Astfel, limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este *latura subiectivă*, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul dobîndirii creditului/împrumutului prin înșelăciune este

caracterizată prin *intenția directă* a făptuitorului de rea-credință, aceasta fiind calificată de un scop special. Or, săvârșind infracțiunea imputată, făptuitorii au urmărit nu un scop oarecare, ci scopul obținerii unui credit, a unui împrumut în condiții avantajoase.

Pentru a diferenția *raportul civil de componența de infracțiune* este necesar de a stabili cu exactitate *momentul apariției intenției* persoanei, care în cadrul componenței de infracțiune este anterioară săvârșirii faptei. Astfel, intenția de a dobândi creditul/împrumutul prin înșelăciune, *a apărut anterior dobândirii propriu-zise a creditului*, fiind în acest scop prezentate cu bună știință informații false (bilanțul, cheltuielile și profitul, bunurile aflate în proprietate ori gestionare), instituției financiare, din care considerent Colegiul ajunge la concluzia că, acțiunile inculpaților Bivol F. și Bivol Eu. *întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii* imputate. Întru argumentarea faptului că acțiunile inculpaților intră în sfera penală servește și rea-credința acestora, care cu bună știință *au prezentat informații false* creditorului întru *realizarea scopului* propus.

Tot aici, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, infracțiunea de dobândire a creditului prin înșelăciune este o *infracțiune materială*. Ea se consideră *consumată* din momentul cauzării instituției financiare a daunelor în mărime mai mare sau egală cu 500 unități convenționale.

Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărîrea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpați li s-a dat o încadrare juridică corectă, *motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel*.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Concomitent, Colegiul penal ține să menționeze că, din materialele cauzei în acțiunile inculpaților se întrevede și o altă componență de infracțiune mult mai gravă decât cea sub care aceștia au fost puși sub învinuire, însă, ținând cont de prevederile art. 325 Cod de procedură penală (*limitele judecării cauzei*), judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu, instanța de recurs nu are competența de a interveni.

La fel, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit materialelor cauzei ce-l caracterizează pe Bivol F., acesta de nenumărate ori a fost condamnat, inclusiv și pentru *infracțiuni de escrocherie*, fapt de care instanța de judecată nu a ținut cont la stabilirea pedepsei. Mai mult, nici acuzatorul de stat nici partea vătămată nu a înaintat recurs, însă, respectând prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (*efectul devolutiv al recursului și limitele lui*), instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și

în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Astfel, că nici sub acest aspect instanța de recurs nu are competența de a interveni în acest sens.

Rezumând aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel asupra faptului că probele prezentate de partea acuzării și examinate în cadrul cercetării judecătorești sunt într-o legătură coerentă și logică, care cu certitudine indică la faptul că inculpații au comis infracțiunea în baza căreia au fost condamnați.

Prezența circumstanțelor nominalizate permite instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Bivol Feodor și de inculpații Bivol Feodor și Bivol Eugenia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 06 mai 2015, în cauza penală în privința lui *Bivol Feodor Vasile* și *Bivol Eugenia Ion*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 februarie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev
Petru Moraru